

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Volkovou ve věci

žalobce: **A. K.**, narozený dne X
státní příslušnost Gruzie
posledně pobytem v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty
sídlem Vyšní Lhoty 234, 739 51 Vyšní Lhoty
zastoupený advokátem Mgr. Ing. Tomášem Tillmanem
sídlem Vrázova 1324/40, 703 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 8. 2024, č. j. OAM-868/BA-BA01-ZA20-2024, o udělení mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. Odměna a náhrada hotových výdajů ustanoveného zástupce Mgr. Ing. Tomáše Tillmanna, advokáta, **se určuje** částkou ve výši **6 800 Kč**, a bude mu vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou ze dne 15. 8. 2024, doručenou krajskému soudu dne 19. 8. 2024, brojil žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 8. 2024, č. j. OAM-868/BA-BA01-ZA20-2024 (dále též jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný posoudil jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany jako nepřipustnou ve smyslu § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), a řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil podle § 25 písm. i) téhož zákona.

II. Napadené rozhodnutí a související skutkové okolnosti

2. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že první žádost o udělení mezinárodní ochrany podal žalobce dne 28. 1. 2022. Rozhodnutím ze dne 31. 3. 2022, č. j. OAM-16/LE-BA05-ZA20-2022, žalovaný žádost žalobce zamítl. Proti uvedenému rozhodnutí brojil žalobce žalobou, kterou Krajský soud v Plzni rozsudkem ze dne 20. 6. 2022, č. j. 16 Az 8/2022-43, zamítl.
3. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že žalobce dne 2. 7. 2024 podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Dne 10. 7. 2024 poskytl žalovanému údaje k žádosti o mezinárodní ochranu. Uvedl, že často mění jména, jelikož se schovává, státní příslušnost uvedl Gruzie a Ukrajina. Je pravoslavný křesťan. Podporuje bývalého prezidenta, i kvůli tomu je v Gruzii pronásledován. Nesouhlasí se současnou vládou Gruzie, jsou to Putinovi lidé, které si tam dosadil. Je členem nacionální partijní strany. Pobýval nelegálně v Holandsku, Itálii, Německu a Francii. Měl uděleno pouze turistické vízum na tři měsíce v Itálii. O mezinárodní ochranu již žádal, v roce 2020 v Holandsku, ve Francii, v České republice již dvakrát, jednu žádost vzal zpět. Nyní žádá o mezinárodní ochranu v České republice potřetí. Trpí cirhózou jater. V Gruzii byl žalobce trestně stíhán pro dvojnásobnou vraždu, byl odsouzen na 10 let, ale po roce byl propuštěn. V České republice byl taktéž stíhán, nebyl odsouzen, jelikož zaplatil pokutu. Do Gruzie se nemůže vrátit, protože mu hrozí smrt kvůli krevní mstě. Doplnil, že již v předchozí žádosti o mezinárodní ochranu uváděl stejný důvod podání žádosti.
4. Krajský soud zjistil, že žalovaný v rámci správního řízení shromáždil tyto podklady: Gruzie, Informace MZV ČR, č. j. 112071-6/2024-MZV/LPTP ze dne 31. 5. 2024, k č. j. MV-3049-16/OAM-2024, činnost policie, Gruzie, Hodnocení Gruzie jako bezpečné země Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky z října 2023, Gruzie, Informace OAMP ze dne 8. 9. 2023, Situace gruzínských občanů vracejících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí.
5. Do protokolu o seznámení se s podklady rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany ze dne 17. 7. 2024 žalobce uvedl, že do Gruzie nemůže jet, už tam 35 let nebyl. Je mu skoro 60 let, má vnuka, v Gruzii nikoho nemá, všichni jsou tady. Nehledě na to, jak žalovaný rozhodne, žalobce do Gruzie neodjede. Dodal, že je členem strany prezidenta Saakašvili, nemůže v Gruzii žít, protože v zemi vládne skupina, kterou ovládá Putin. Nové informace nechtěl uvést. Sdělil, že chtěl být zbaven občanství Gruzie, ale Gruzie mu občanství zrušit nechce, aby jej mohla chytit a uvěznit. Je občanem i Ukrajiny, v roce 2015 si pořídil ukrajinský pas, který je u manželky ve Francii. Občanský průkaz žalobci odebrala francouzská policie.

6. Dne 1. 8. 2024 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, ve kterém uvedl, že žalobce v opakované žádosti o mezinárodní ochranu uvádí naprosto stejné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty se do Gruzie opětovně vrátit jako uváděl v průběhu správního řízení o jeho první žádosti o mezinárodní ochranu, tj. strach z krevní msty ze strany příbuzných osob, které zastřelil. V aktuálním řízení žalobce nesdělil žádné nové skutečnosti, naopak potvrdil, že stejné důvody podání žádosti uváděl již v předchozím řízení. Žalovaný tak neshledal nutnost se těmito důvody opětovně zabývat a posuzovat je. Jako novou skutečnost žalobce uvedl to, že je členem strany bývalého prezidenta Saakašviliho; z tohoto důvodu žádal, aby žalovaný projednal jeho žádost meritorně. K tomu žalovaný uvedl, že tato skutečnost byla žalobci známa již v průběhu řízení o minulé žádosti o mezinárodní ochranu a měl ji možnost uvést již tehdy, pokud ji považoval za tolik závažnou. Je důsledkem pouze jeho zavinění, že tato údajně nová skutečnost nebyla předmětem zkoumání již v předchozím řízení. Dále poukázal na to, že žalobce při poskytnutí údajů k předchozí žádosti dne 3. 2. 2022 uvedl, že sice podporoval hnutí za samostatnou Gruzii, ale nebyl členem žádné politické strany a politickou činnost nevyvíjel. V dalším průběhu řízení žalobce vyvrátil, že by měl potíže se státními orgány kvůli svému politickému přesvědčení a svou obavu z návratu do vlasti spojoval výlučně s hrozbou krevní msty. Také s ohledem na dlouhodobý pobyt mimo vlast je u žalobce vyloučeno, že by byl kvůli údajné politické podpoře ve vlasti jakkoli ohrožen. Žalovaný dále posuzoval, zda návrat žalobce do vlasti může být ovlivněn dlouhodobým pobytem v zahraničí. Dospěl k závěru, že situace navrátilců do Gruzie se neliší od ostatních občanů, v zemi funguje státní i soukromé zdravotní pojištění. Žalobci tak bude dostupná pomoc a on jí bude moci využít. Zdravotní stav žalobce není závažný, není proto důvodem jej v azylovém řízení zohlednit.
7. Žalovaný uzavřel, že na základě informací o zemi původu shledal, že v Gruzii nedošlo od doby, kdy žalovaný posuzoval meritorně předchozí žádost o mezinárodní ochranu žalobce, tedy od 31. 3. 2022, k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu. Z ničeho se nepodává, že by žalobce mohl být v Gruzii vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že by mu hrozila újma podle § 14a zákona o azylu. Shledal tak, že byly naplněny podmínky podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany shledal nepřipustnou.

III. Obsah žaloby

8. Proti napadenému rozhodnutí brojil žalobce včasnou žalobu, v níž navrhoval, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
9. Žalobce má za to, že žalovaný porušil nejen základní zásady činnosti správních orgánů uvedené v § 2 odst. 4, § 3, § 50 odst. 3 a 4 a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „s. ř.“), ale i § 12, § 14 a § 14a zákona o azylu. Žalovaný nezjistil dostatečně skutkový stav a nepřihlédl ke všem skutečnostem a v důsledku toho použil nesprávná ustanovení zákona o azylu.
10. Žalobce zdůraznil, že trpí zdravotními obtížemi, hepatitidou C, syfilis a cirhózou jater, což měl žalovaný v napadeném rozhodnutí zohlednit. K tomu žalobce předložil lékařské zprávy.
11. Žalobce po teoretickém rozboru ustanovení zákona o azylu, bez propojení na konkrétní – jeho se týkající – okolnosti, uvedl, že je nepochopitelné, že se žádostí o mezinárodní ochranu

žalobce odmítl zabývat a vystavuje tak žalobce bez jakéhokoli meritorního přezkoumání věci riziku návratu do vlasti.

IV. Vyjádření žalovaného

12. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 29. 8. 2024 odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2023, sp. zn. 4 Azs 166/2023, který se týkal břemene tvrzení v řízení o žádosti o mezinárodní ochranu. Uvedl, že pokud žadatel o mezinárodní ochranu neuvede všechny důvody své žádosti o udělení mezinárodní ochrany, aniž by mu v tom bránil nějaký objektivní důvod, jedná se o skutečnost přičitatelnou pouze jemu a nelze akceptovat, že by toto neunesení břemene tvrzení mohl zhojit podáním opakované žádosti o mezinárodní ochranu (shodně např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Azs 151/2005-86 či č. j. 9 Azs 36/2010-76). Krajský soud má povinnost při přezkoumání rozhodnutí o opakované žádosti o mezinárodní ochrany toliko zjišťovat, zda byly dány podmínky pro zastavení řízení. Důvody uváděnými žadatelem se má krajský soud zabývat pouze z toho hlediska, zda žadateli byly známy v době jeho první žádosti, a zda je tedy mohl uvést či zda mu v tom bránily objektivní důvody. Věcné projednání opakované žádosti o mezinárodní ochrany je třeba vykládat restriktivně, aby byl respektován princip právní jistoty, jehož výrazem je překážka věci pravomocně rozhodnuté.
13. Žádost, o které žalovaný rozhodoval napadeným rozhodnutím, byla již třetí v pořadí. Žalobce v ní uvedl stejné motivy odchodu z vlasti a neochoty se do Gruzie vrátit, jako uváděl v průběhu řízení o první žádosti. K nově uváděným důvodům žádosti o mezinárodní ochrany žalovaný zopakoval odůvodnění napadeného rozhodnutí. Uzavřel, že se věci žalobce v napadeném rozhodnutí dostatečně zabýval, rozhodl na základě dostatečných a řádným způsobem opatřených podkladů a napadené rozhodnutí netrpí nezákonností či nepřezkoumatelností. Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby krajský soud žalobu zamítl, jelikož je nedůvodná.

V. Jednání soudu

14. Jednání krajského soudu se uskutečnilo dne 21. 11. 2024 za účasti zástupce žalobce a žalovaného, kteří setrvali na svých stanoviscích a námitkách v žalobě a ve vyjádření k žalobě. Zástupkyně žalovaného předložila k důkazu dokument Gruzie – informace OAMP ze dne 2. 9. 2024 Situace gruzínských občanů vracejících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí. Tento dokument měl prokázat, že žalobci bude po návratu do vlasti zajištěna dostatečná zdravotní péče. Soud tento dokument provedl k důkazu. Poté krajský soud dal účastníkům prostor ke konečným návrhům a následně postupoval podle § 49 odst. 12 s. ř. s.

VI. Posouzení věci krajským soudem

15. Krajský soud v Ostravě přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 32 odst. 9 zákona o azylu. V napadeném rozhodnutí krajský soud nezjistil takové vady, k nimž by byl povinen přihlédnout i bez návrhu nebo které by způsobovaly jeho nicotnost (srovnej § 76 odst. 2 s. ř. s.).
16. Žaloba **není** důvodná.

17. Podle § 10 odst. 1 písm. e) zákona o azylu žádost o udělení mezinárodní je nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1 zákona o azylu.
18. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu podá-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost takové žádosti o mezinárodní ochranu, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodu pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení, b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákon o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu.
19. Podle § 25 písm. i) zákona o azylu řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná. Z konstrukce právní úpravy uvedené v zákoně o azylu vyplývá, že v případě nepřipustných žádostí se řízení zastavuje [§ 25 písm. i) zákona o azylu], aniž by správní orgán musel přistoupit k meritornímu přezkoumání důvodů žádosti.
20. Podle § 10a odst. 2 zákona o azylu je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.
21. K otázce opakovaných žádostí krajský soud nejprve obecně připomíná některá základní východiska. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009-65, je „[h]lavním smyslem a účelem možnosti podat opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany [...] postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotněprávní postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího pravomocně ukončeného řízení. Při opakovaném podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je proto nutno důsledně dbát na splnění těchto podmínek, které mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu této nové žádosti, jenž může vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí.“ V tomto rozsudku Nejvyšší správní soud dále uvedl, že zpravidla se přitom může jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo během času a jako takové lze připomenout zejména změnu situace v zemi původu nebo změnu poměrů ve vztahu k osobě žadatele.
22. V rozsudku ze dne 8. 9. 2011, č. j. 7 Azs 28/2011-74, Nejvyšší správní soud zdůraznil, že „[b]ylo-li řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany zastaveno pro nepřipustnost podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, zkoumá správní soud pouze to, zda byly dány podmínky pro zastavení řízení. Důvody uváděné žadateli se zabývá pouze z toho hlediska, zda jim mohly být známy v době první žádosti, a zda je tedy mohli uvést, či zda jim v tom nebránily objektivní důvody, zpravidla spočívající v tom, že o těchto důvodech vůbec nevěděli nebo je nemohli z objektivních či legitimních subjektivních příčin uvést.“
23. Nejvyšší správní soud konstantně judikuje, že institut opakované žádosti neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Jeho hlavním účelem je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly azylově relevantním způsobem ovlivnit postavení žadatele a které žadatel nemohl uplatnit během předchozího řízení (viz např. rozsudek ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009-6, nebo usnesení rozšířeného senátu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96).

24. Z judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že rozhodnutí žalovaného o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí obsahovat odůvodnění o tom, že „1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Správnost těchto závěrů správního orgánu podléhá v plném rozsahu kognici správních soudů v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany“ (rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96, bod 19).
25. Napadené rozhodnutí shora uvedené náležitosti odůvodnění obsahuje. Žalovaný v napadeném rozhodnutí odkázal na závěry z předchozího rozhodnutí o první žádosti o mezinárodní ochranu, přezkoumatelným způsobem následně vysvětlil, že žalobce uvedl stejné motivy odchodu z vlasti a obavy z návratu, jako v první žádosti, a to krevní mstu. Uvedl, že těmito důvody se již zabýval v předchozím řízení, s čímž se krajský soud ztotožňuje. Krajskému soudu je znám rozsudek Velkého senátu Soudního dvora ze dne 4. 10. 2024, Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky, C-406/22, ale v posuzované věci si žalovaný při rozhodování o první žádosti o mezinárodní ochrany obstaral si dostatečné množství podkladů [Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu, stav – říjen 2021, z Informace rakouského Federálního úřadu pro cizince a azyl (BFA) Gruzie: Právní ochrana - soudnictví, bezpečnostní orgány, ombudsman ze dne 29.3.2021 a z Informace Mezinárodní organizace pro migraci (IOM), Přehled údajů o zemi za rok 2020 - Gruzie, publikováno 2021] a námitkami zpochybňující bezpečnost Gruzie a ohrožením žalobce se přezkoumatelným způsobem zabýval na straně 5, 6 a 7 rozhodnutí ze dne 31. 3. 2022. Důvod žádosti o mezinárodní ochranu spočívající v obavách z krevní msty tak byl již v předchozím řízení o první žádosti věcně posouzen.
26. Žalovaný následně v napadeném rozhodnutí posuzoval důvody podání žádosti o mezinárodní ochranu, které žalobce uvedl poprvé až v třetí žádosti o mezinárodní ochranu. Nová skutečnost pak musí nasvědčovat tomu, že žadateli hrozí pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 8. 2014, č. j. 9 Azs 171/2014-31, plyne, že „aby mohla být nová skutečnost podkladem pro řízení o mezinárodní ochraně, musí mít z hlediska udělení mezinárodní ochrany určitou relevanci. Teprve v tom případě je nová skutečnost způsobitelným podkladem pro nové řízení.“ Za nové skutečnosti nebo zjištění je pak ve smyslu procedurální směrnice nutno považovat nikoli jakékoli nové skutečnosti nebo zjištění, ale pouze takové, které by mohly mít dopad do hmotněprávního postavení žadatele (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009-65, či usnesení ze dne 4. 10. 2018, č. j. 5 Azs 181/2018-45).
27. Ze znění § 10a odst. 1 písm. e) ve spojení s § 11a odst. 1 zákona o azylu vyplývá, že novou skutečností je pouze taková skutečnost, kterou žalobce nemohl bez své viny uvést v řízení o předchozí žádosti, tedy skutečnost, která v té době vůbec neexistovala nebo o které žadatel objektivně bez své viny nevěděl. Tuto podmínku nesplňuje žalobcem tvrzená nová skutečnost, tedy že byl členem politické strany bývalého prezidenta Gruzie Saakašviliho. Žalovaný v napadeném rozhodnutí správně vysvětlil, že se jednalo o skutečnost, kterou žalobce musel vědět již v řízení o předchozí žádosti o mezinárodní ochranu a mohl ji uplatnit.

Pokud tak neučinil, jde toto rozhodnutí k jeho tíži. K tomu krajský soud dodává, že není možné, aby žadatelé o mezinárodní ochranu důvody pro její udělení postupně rozkrývali až v průběhu řetězcích se řízení. To, že žalobce tvrdil jiné azylové důvody a opomněl uvést důvod jiný, nelze zhojit prostřednictvím dalšího řízení. Úvaha žalovaného v napadeném rozhodnutí je tak správná.

28. Taktéž se nelze ztotožnit s námitkou žalobce, že žalovaný nezohlednil jeho zdravotní stav. Žalovaný se žalobcovým zdravotním stavem a jeho případným vlivem na návrat do vlasti zabýval na straně 4 napadeného rozhodnutí. Vysvětlil, že neshledal jakákoli omezení přístupu ke zdravotním službám žalobce po návratu do Gruzie. Shledal, že je pro žalobce pomoc dostupná a může ji využít. Taktéž při hodnocení zdravotního stavu vycházel z podkladů, které jsou součástí spisu, konkrétně z Informace OAMP ze dne 8. 9. 2023, Situace gruzínských občanů vracejících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí. Z protokolu o seznámení se s podklady rozhodnutí ze dne 17. 7. 2024 vyplývá, že se žalobce seznámil s podklady pro rozhodnutí, mezi které patřily i kompletní výpisy ze zdravotní dokumentace. S nahlédnutím do zdravotní dokumentace žalobce souhlasil při poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu dne 10. 7. 2024. Na základě uvedených podkladů žalovaný dospěl k závěru, že žalobce v současné době nepodstupuje žádnou léčbu, která by mu znemožňovala odcestovat do vlasti. Ze shora uvedeného jasně vyplývá, že žalovaný nepopírá zdravotní komplikace žalobce, ale dospěl k závěru, že mu ve vlasti může být poskytnuta řádná pomoc a současně že se nejedná o zdravotní stav, který by případné vycestování znemožňoval nebo že by se jednalo o tak závažné narušení zdraví, které by mohlo být v azylovém řízení zohledněno. Dle krajského soudu je úvaha žalovaného správná, přezkoumatelná, založená na podkladech ve spisu, se kterými byl žalobce řádně seznámen; krajský soud se s úvahami žalovaného ztotožňuje. Z tohoto důvodu krajský soud neprovedl k důkazu navrhované lékařské zprávy, protože by na závěrech žalovaného nemohly nic zvrátit. Žalobce tvrdil, že trpí hepatitidou, syfilis a cirhózou jater. V souladu s žalovaným má krajský soud za to, že se nejedná o tak neobvyklá onemocnění, která by bylo možné léčit pouze v České republice a nikoli v Gruzii, což potvrzuje i při jednání nově předložený důkaz, a to Informace OAMP ze dne 2. 9. 2024, Gruzie. Situace gruzínských občanů vracejících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí, bod 6. Jaký mají navrátilci přístup k lékařské péči.
29. Žalovaný taktéž splnil povinnost zabývat se tím, zda nedošlo v zemi původu žalobce k takové zásadní změně situace, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. V souvislosti s tím, jak žalovaný hodnotil bezpečnostní situaci v Gruzii, lze poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 Azs 185/2017–38, v němž Nejvyšší správní soud vymezil, že „v rozhodnutí o další opakované žádosti musí být alespoň stručně uvedeno, proč k relevantní změně nedošlo a jaké podklady o tom vypovídají.“ Žalovaný požadované hodnocení provedl s odkazem na relevantní podklady, přičemž konstatoval, že v posuzované době ke změně v bezpečnostní situaci v zemi původu žalobce nedošlo. Krajský soud se s tímto hodnocením ztotožňuje a považuje ho za dostatečné pro rozhodnutí ve věci. Hodnocení bezpečnostní situace v Gruzii provedené žalovaným vyhovuje požadavkům uvedeným v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2008, č. j. 5 Azs 55/2008–71, podle kterého „informace o zemi původu musí být v maximální možné míře (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů, a (4) transparentní a dohledatelné.“ Nelze dále odhlédnout od skutečnosti, že žalobce měl možnost se se zprávami o poměrech náležitě seznámit, přičemž žádné výhrady k jejich

obsahu nevznese, žádné doplnění dokazování nenavrhne a další skutečnosti ke své žádosti netvrdí.

30. Pro úplnost krajský soud uvádí, že obecně formulovanou námitku o porušení některých ustanovení správního řádu a zákona o azylu nepovažoval za žalobní bod ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Žalobním bodem je totiž podle rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS, jen konkrétní (tj. ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizované) skutkové tvrzení doprovázené konkrétní právní argumentací, z něhož plyne, z jakých důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné (viz též usnesení rozšířeného senátu ze dne 20. 3. 2018, č. j. 10 Azs 65/2017-72). Žalobce pouze obecně odkazoval na porušení jednotlivých ustanovení, aniž by uvedl konkrétní skutečnosti či právní argumentaci, o něž své tvrzení o nezákonnosti rozhodnutí opírá. Krajský soud se proto obecnými tvrzeními uvedenými v žalobě samostatně nezabýval a rozhodnutí přezkoumal pouze v rozsahu řádných žalobních bodů.
31. Krajský soud tedy souhrnně uvádí, že napadené rozhodnutí je přezkoumatelné a netrpí vytýkanými procesními vadami, které jsou v žalobě vymezeny pouze velmi obecně a bez konkrétní vazby na předmětné správní řízení. Jediný důvod, o který žalobce opřel svou opakovanou žádost, žalovaný zcela správně vyhodnotil tak, že nezakládá přípustnost této žádosti. Krajský soud tedy neshledal v napadeném rozhodnutí vytýkanou nezákonnost.

VII. Závěr a náklady řízení

32. Krajský soud na základě shora uvedeného dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, proto žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
33. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl ve smyslu § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení mu tudíž přiznána nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014–47).
34. Žalobci byl ustanoven k ochraně jeho práv podle § 35 odst. 10 s. ř. s. zástupce z řad advokátů Mgr. Ing. Tomáš Tillmann, jehož odměnu a hotové výdaje hradí stát. Soud přiznal výrokem IV. rozsudku zástupci žalobce odměnu za zastupování podle vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „advokátní tarif“), ve výši 6 200 Kč, a to za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, účast u ústního jednání soudu dne 21. 11. 2024) podle § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu. Dále soud přiznal zástupci žalobce paušální náhradu hotových výdajů za dva úkony právní služby ve výši 600 Kč ve smyslu § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Odměna a náhrada hotových výdajů celkem činí 6 800 Kč a bude zástupci žalobce vyplacena z rozpočtových prostředků krajského soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M. P.

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 21. listopadu 2024

Mgr. Jana Volková v. r.
samosoudkyně